

ผลคำวินิจฉัยคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า
กรณี การแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ช. และบริษัท ท.

ระหว่าง { บริษัท ช. ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ
บริษัท ท. ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ

การแจ้งผลการรวมธุรกิจ

ด้วยบริษัท ช. ได้ยื่นแบบแจ้งผลการรวมธุรกิจ พร้อมเอกสารหลักฐานตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ต่อสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เมื่อวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๗ เพื่อขอแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ช. และบริษัท ท. ซึ่งได้กระทำการรวมธุรกิจ เมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๖ ต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยได้แจ้งผลการรวมธุรกิจภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด

ข้อเท็จจริง

ข้อเท็จจริงที่ใช้ในการพิจารณาการแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ช. และบริษัท ท. มีรายละเอียดดังนี้

๑. ข้อมูลผู้ประกอบธุรกิจ

๑.๑ ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ

บริษัท ช. จดทะเบียนจัดตั้งในประเทศไทย เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx โดยประกอบธุรกิจตอนจดทะเบียน คือ ๒๗๕๐๒ การผลิตเครื่องใช้ในครัวเรือนประเภทผลิตความร้อนด้วยไฟฟ้า และประกอบธุรกิจที่ส่งงบการเงินปีล่าสุด คือ ๒๗๕๐๑ การผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าชนิดใช้ในครัวเรือน (ยกเว้นประเภทผลิต ความร้อนด้วยไฟฟ้า) ซึ่งมีรายได้รวมของบริษัทในปี ๒๕๖๖ จำนวน xx,xxx ล้านบาท

ทั้งนี้ บริษัท ช. มีบริษัทที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ (Single Economic Entity) ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ พ.ศ. ๒๕๖๑ (เฉพาะสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจ) จำนวน ๒ บริษัท ได้แก่ บริษัท ช.๑ และ ช.๒

บริษัท ข.๑ จดทะเบียนจัดตั้งที่ประเทศญี่ปุ่น เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxx-xx-xxxxxx โดยมีประเภทธุรกิจ คือ ผลิตและจำหน่ายอุปกรณ์โทรคมนาคม อุปกรณ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ และชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งมีรายได้รวมของบริษัทในปี ๒๕๖๖ ในประเทศไทย จำนวน ๐ บาท

บริษัท ข.๒ จดทะเบียนจัดตั้งที่ประเทศไทย เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx โดยประเภทธุรกิจตอนจดทะเบียน คือ ๔๖๔๒๑ การขายส่งเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ชนิดใช้ในครัวเรือน และประเภทธุรกิจที่ส่งงบการเงินปีล่าสุด คือ ๔๓๕๕๕ ร้านขายปลีกเครื่องใช้ไฟฟ้าชนิดในครัวเรือน ซึ่งมีรายได้รวมของบริษัทในปี ๒๕๖๖ จำนวน x,xxx ล้านบาท

๑.๒ ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ

บริษัท ท. จดทะเบียนจัดตั้งที่ประเทศไทย เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx โดยประเภทธุรกิจตอนจดทะเบียนและประเภทธุรกิจที่ส่งงบการเงินปีล่าสุด คือ ๒๘๑๙๙ การผลิตเครื่องจักรอื่น ๆ ที่ใช้งานทั่วไปซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น ซึ่งมีรายได้รวมของบริษัทในปี ๒๕๖๕ จำนวน xxx ล้านบาท

ทั้งนี้ บริษัท ท. มีบริษัทที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ (Single Economic Entity) ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ พ.ศ. ๒๕๖๑ (เฉพาะสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจ) จำนวน ๑ บริษัท ได้แก่ บริษัท ท.๑

บริษัท ท.๑ จดทะเบียนจัดตั้งที่ประเทศไทย เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx โดยมีประเภทธุรกิจตอนจดทะเบียนและประเภทธุรกิจที่ส่งงบการเงินปีล่าสุด คือ ๒๙๓๐๙ การผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์เสริมอื่น ๆ สำหรับยานยนต์ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น ซึ่งมีรายได้รวมของบริษัทในปี ๒๕๖๖ ในประเทศไทย จำนวน x,xxx ล้านบาท

๒. ข้อมูลการรวมธุรกิจ

๒.๑ วันที่รวมธุรกิจแล้วเสร็จ	๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๖
๒.๒ วันที่แจ้งผลการรวมธุรกิจ	๓ มกราคม ๒๕๖๗
๒.๓ มูลค่าการรวมธุรกิจ	xx,xxx,xxx บาท
๒.๔ วัตถุประสงค์การเข้าซื้อ	

บริษัท ข. และบริษัท ท. มีสัมพันธ์อันดีในอุตสาหกรรมเครื่องปรับอากาศตั้งแต่บริษัท ท. จัดตั้งขึ้น ดังนั้น เพื่อกระชับความร่วมมือและแสวงหาความร่วมมือเพิ่มเติม บริษัท ข. และบริษัท ท. จึงตัดสินใจรวมธุรกิจกัน โดยวัตถุประสงค์หลักของการรวมธุรกิจครั้งนี้ คือ เพื่อปรับปรุงคุณภาพของผลิตภัณฑ์และประสิทธิภาพของการผลิต ตลอดจนลดต้นทุนค่าใช้จ่ายที่เกิดจากความร่วมมือที่เกี่ยวข้องกับเครื่องปรับอากาศ รวมถึงเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อน การเคลื่อนไหวเชิงกลยุทธ์นี้มีเป้าหมายเพื่อให้ธุรกิจเครื่องปรับอากาศเติบโตอย่างต่อเนื่อง

๒.๕ วิธีการรวมธุรกิจ

ก่อนการเข้าซื้อหุ้น บริษัท ท.๑ ถือหุ้นร้อยละ ๕๕ ของหุ้นทั้งหมดของบริษัท ท. และบริษัท ร. ถือหุ้นร้อยละ ๔๕ ของหุ้นทั้งหมดของบริษัท ท. โดยบริษัท ท.๑ และบริษัท ร. มีความประสงค์ขายหุ้นทั้งหมดในบริษัท ท. ให้กับบริษัท ข. และบริษัท ข.๑

ทั้งนี้ บริษัท ท.๑ ได้ขาย ๑ หุ้นในบริษัท ท. ให้แก่บริษัท ข.๑ และ ๓๒๙,๙๙๙ หุ้นในบริษัท ท. ให้แก่บริษัท ข. หลังการเข้าซื้อหุ้นดังกล่าว บริษัท ท.๑ และบริษัท ร. ไม่ได้เป็นผู้ถือหุ้นของ บริษัท ท. อีกต่อไป โดยภายหลังการรวมธุรกิจ บริษัท ข. และบริษัท ข.๑ ถือหุ้นในบริษัท ท. จำนวน ๑ หุ้นหรือร้อยละ ๐.๐๐๐๒ และ ๕๙๙,๙๙๙ หุ้น หรือ ๙๙.๙๙๙๘ ตามลำดับ

๓. โครงสร้างผู้ถือหุ้นหลังการรวมธุรกิจ

ภายหลังการรวมธุรกิจ บริษัท ช. เป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของบริษัท ท. โดยมีสัดส่วนการถือหุ้นร้อยละ ๙๙.๙๙๙๘ ของจำนวนหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงทั้งหมด

๔. ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจ

๔.๑ ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ คือ บริษัท ช. ประกอบธุรกิจผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าชนิดใช้ในครัวเรือน (ยกเว้นการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าประเภทใช้ความร้อนด้วยไฟฟ้า (Electro Thermic) โดยบริษัทในกลุ่มของ ช. มีเพียงบริษัท ช. และบริษัท ช.๒ เท่านั้นที่มีรายได้จากการจำหน่ายเครื่องปรับอากาศในประเทศไทย

ทั้งนี้ บริษัท ช. จัดหาชิ้นส่วนและส่วนประกอบจากซัพพลายเออร์ (Suppliers) รวมถึงบริษัท ท. และซัพพลายเออร์ในต่างประเทศ โดยบริษัท ช. ผลิตเครื่องปรับอากาศและเครื่องใช้ไฟฟ้าภายในบ้าน และส่งออกผลิตภัณฑ์เหล่านี้ไปยังกลุ่มบริษัทของ ช.๑ ในประเทศไทย ซึ่งบริษัท ช. มีการจำหน่ายเครื่องปรับอากาศให้แก่บริษัท ช.๒ เพื่อขายให้แก่ผู้ค้าปลีกและตัวแทนจำหน่ายในประเทศไทย ดังนั้น บริษัท ช. จึงไม่มีการจำหน่ายเครื่องปรับอากาศให้กับลูกค้า (End Consumer) โดยตรง

๔.๒ ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ คือ บริษัท ท. ประกอบธุรกิจผลิตเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนแบบครีบบและท่อ สำหรับเครื่องปรับอากาศและเครื่องลดความชื้น และจำหน่ายเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนสำหรับเครื่องปรับอากาศให้แก่บริษัท ช. และส่งออกเครื่องลดความชื้นให้แก่ลูกค้าอื่น ๆ

ดังนั้น จากการพิจารณาลักษณะการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจที่แจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ช. และบริษัท ท. พบว่า ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจในกรณีนี้มี ๒ ตลาด ได้แก่ ตลาดเครื่องปรับอากาศ และตลาดเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อน เนื่องจากทั้งสองตลาดเป็นตลาดที่มีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกันในช่วงโซ่อุปทานระหว่างผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ จึงพิจารณาได้ว่าการรวมธุรกิจดังกล่าวเป็นการรวมธุรกิจในแนวดิ่ง (Vertical Merger)

๕. ขอบเขตตลาด

พิจารณาลักษณะการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจที่แจ้งผลการรวมธุรกิจ พบว่า บริษัท ช. และบริษัท ท. มีลักษณะการประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับเครื่องปรับอากาศและเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อน ตามลำดับ

(๑) ตลาดของผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ ได้แก่ เครื่องปรับอากาศ

เครื่องปรับอากาศมีทั้งการทำงานแบบทำความร้อนและความเย็น โดยมีวัตถุประสงค์หลักในการใช้งาน คือ ควบคุมอุณหภูมิและความชื้นในพื้นที่ เครื่องปรับอากาศในประเทศไทยจะถูกนำมาใช้ในหมวดหมู่ต่อไปนี้ สำหรับใช้ในที่อยู่อาศัย สำหรับการใช้งานเชิงพาณิชย์ และสำหรับใช้ในอุตสาหกรรม โดยมีประเภทของเครื่องปรับอากาศดังนี้

● จำแนกจากความเหมาะสมของพื้นที่

๑.๑ เครื่องปรับอากาศในห้อง (Room Air Conditioners) เช่น เครื่องปรับอากาศแบบแขวนผนังทั่วไป เครื่องปรับอากาศในห้องประกอบด้วยหน่วยภายในหนึ่งหน่วยและภายนอกหนึ่งหน่วย เครื่องปรับอากาศประเภทนี้มักจะติดตั้งในพื้นที่ที่ค่อนข้างเล็ก อาทิ ที่พักอาศัย โดยทั่วไปเครื่องปรับอากาศในห้องจะติดตั้งหลังงานก่อสร้างภายใน โดยปกติสามารถทำความเย็นได้ถึง ๒๔,๐๐๐ บีทียูต่อชั่วโมง (BTU/hr) หรือประมาณ ๗.๐ กิโลวัตต์

๑.๒ เครื่องปรับอากาศในที่อยู่อาศัย (Housing Air Conditioners) เช่น เครื่องปรับอากาศแบบติดเพดานและติดผนัง เครื่องปรับอากาศในที่อยู่อาศัยประกอบด้วยหน่วยภายในหนึ่งหน่วยและหน่วยภายนอกหนึ่งหน่วย เครื่องปรับอากาศประเภทนี้มักจะติดตั้งในพื้นที่ที่ค่อนข้างใหญ่ เช่น

อาคารพาณิชย์ สำนักงาน โดยทั่วไปเครื่องปรับอากาศในที่อยู่อาศัยจะติดตั้งก่อนงานก่อสร้างภายในและมีขนาดใหญ่เพื่อที่จะสามารถทำความเย็นให้ได้มากกว่าเครื่องปรับอากาศในห้อง

- จำแนกจากประเภทการติดตั้ง

๑.๓ เครื่องปรับอากาศเดี่ยว (Single Air Conditioners) ประกอบด้วยหน่วยภายในหนึ่งหน่วยสามารถติดตั้งได้สำหรับหน่วยภายนอกหนึ่งหน่วย

๑.๔ เครื่องปรับอากาศมัลติ (Multi Air Conditioners) ประกอบด้วยหน่วยภายในหลายหน่วยสามารถติดตั้งได้สำหรับหน่วยภายนอกหนึ่งหน่วย ซึ่งมีทั้งประเภทเครื่องปรับอากาศในห้องและเครื่องปรับอากาศในที่อยู่อาศัย

(๒) ตลาดของผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ ได้แก่ เครื่องแลกเปลี่ยนความร้อน

เครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนเป็นอุปกรณ์ที่ถ่ายเท (แลกเปลี่ยน) ความร้อนจากของไหลอุ่น (Warm Fluid) ไปยังของไหลเย็น (Cold Fluid) หรือของไหลเย็นไปยังของไหลร้อน โดยน้ำหรืออากาศโดยรอบถูกใช้เป็นของไหลถ่ายเทความร้อน เครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนในประเทศไทยจะถูกนำมาใช้ในหมวดหมู่ต่อไปนี้สำหรับกระบวนการทำความเย็นและความร้อน สำหรับหม้อไอน้ำ สำหรับกังหันไอน้ำ สำหรับกระบวนการปรับอากาศ สำหรับการระบายอากาศ สำหรับเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนสำหรับเรือและยานพาหนะ และสำหรับสาขาอุตสาหกรรมต่าง ๆ โดยมีประเภทของเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อน ดังนี้

๒.๑ เครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนแบบครีบลูกและท่อ (Fin and Tube Heat Exchanger) หรือเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนด้วยอากาศ (Air Cooled Heat Exchanger) โดยมีโครงสร้างพื้นฐานของเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนด้วยอากาศส่วนใหญ่ประกอบด้วยท่อความร้อน (Tube Bundle) อาทิลูกและท่อซึ่งมีหลักการทำงาน คือ ของเหลวที่จะต้องระบายความร้อนถูกพัดเข้าท่อความร้อนและของเหลวจะถูกระบายความร้อน โดยการกระจายความร้อนหรือการแผ่รังสี โดยความแตกต่างของอุณหภูมิระหว่างของเหลวและอากาศ

๒.๒ เครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนแบบแผ่นเชื่อมติดกัน (Brazed Plate Heat Exchanger) โดยโครงสร้างพื้นฐานของเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อน คือ ของเหลวที่มีอุณหภูมิสูงและมีอุณหภูมิต่ำจะไหลสลับกันระหว่างแผ่นถ่ายเทความร้อนที่ทับซ้อนกันเพื่อแลกเปลี่ยนความร้อน โครงสร้างนี้ช่วยให้ของเหลวที่มีอุณหภูมิสูงและอุณหภูมิต่ำไหลสลับกันผ่านช่องว่างระหว่างแผ่น ทำให้สามารถแลกเปลี่ยนความร้อนได้อย่างมีประสิทธิภาพและใช้ประโยชน์จากอุณหภูมิที่แตกต่างกันเล็กน้อยให้เกิดประโยชน์สูงสุด

๒.๓ เครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนแบบแผ่นชนิดปะเก็น (Gasket Plate Heat Exchanger) โดยโครงสร้างพื้นฐานของเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนคล้ายกับแบบแผ่นเชื่อมติดกัน ซึ่งมีของเหลวสองชนิดไหลระหว่างแผ่นถ่ายเทความร้อนแบบลามิเนตเพื่อแลกเปลี่ยนความร้อน แต่คุณสมบัติหลักของประเภทนี้ คือ แผ่นจะถูกแบ่งเป็นสัดส่วนด้วยปะเก็นยางและสามารถถอดประกอบทั้งระบบได้

๒.๔ เครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนแบบเชลล์และท่อ (Shell and Tube Heat Exchanger) ตัวเครื่องเชลล์เป็นที่เก็บท่อถ่ายเทความร้อน และความร้อนจะถูกแลกเปลี่ยนโดยการส่งของเหลวผ่านแต่ละท่อ โครงสร้างนี้สามารถออกแบบให้ลดการสูญเสียแรงดันและสามารถรองรับของไหลที่มีความหนืดสูงได้ ดังนั้นจึงใช้ในอุปกรณ์ไฮดรอลิก (Hydraulics) และโรงงานเคมีด้วย

๒.๕ เครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนแบบจุ่ม (Thrown-in (Immersion) Heat Exchanger) เครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนแบบท่อจะถูกจุ่มลงในถังของเหลวโดยตรงเพื่อระบายความร้อน โดยไม่ต้องมีเส้นทางหมุนเวียนเพื่อให้ของเหลวเย็นลง ทำให้ติดตั้งได้ง่าย

๒.๖ ถังแจ็คเก็ต (Jacket Tank) โดยมีถังด้านในที่ถูกห่อหุ้มด้วยถังด้านนอก (ส่วนแจ็คเก็ต) ในรูปแบบโครงสร้างสองชั้นและน้ำที่มีการควบคุมอุณหภูมิ ซึ่งจะหมุนเวียนอยู่ในถังด้านนอก เพื่อระบายความร้อนให้ความร้อน และรักษาอุณหภูมิของถังด้านใน เนื่องจากถังส่วนใหญ่ทำจากสแตนเลสและทำความสะอาดได้ง่าย จึงใช้ในกระบวนการผลิตอาหารและยาด้วย

ในการกำหนดขอบเขตตลาดจะต้องพิจารณาตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องและตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง โดยจะพิจารณาเงื่อนไขที่เป็นการจำกัดการแข่งขันของสินค้าหรือบริการในด้านการทดแทนกันด้านอุปสงค์ (Demand Substitutability) และการทดแทนกันด้านอุปทาน (Supply Substitutability) โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๕.๑ ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้อง (Relevant Product Market)

๕.๑.๑ ตลาดของผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ ได้แก่ เครื่องปรับอากาศ

๕.๑.๑.๑ การทดแทนกันด้านอุปสงค์ (Demand Substitutability)

เมื่อพิจารณาการทดแทนกันด้านอุปสงค์ (Demand Substitutability) ในมุมมองการใช้งาน เครื่องปรับอากาศแต่ละประเภทอาจสามารถทดแทนกันได้ เนื่องจากมีวัตถุประสงค์การใช้งานเดียวกันคือเพื่อทำความเย็นหรือความร้อนในพื้นที่

๕.๑.๑.๒ การทดแทนกันด้านอุปทาน (Supply Substitutability)

เมื่อพิจารณาการทดแทนกันด้านอุปทาน (Supply Substitutability) ผู้จำหน่ายเครื่องปรับอากาศส่วนใหญ่ผลิตและจำหน่ายทั้งเครื่องปรับอากาศในห้อง ในที่อยู่อาศัย แบบเดี่ยวและแบบมัลติ

๕.๑.๒ ตลาดของผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ ได้แก่ เครื่องแลกเปลี่ยนความร้อน

๕.๑.๒.๑ การทดแทนกันด้านอุปสงค์ (Demand Substitutability)

เมื่อพิจารณาการทดแทนกันด้านอุปสงค์ (Demand Substitutability) ในมุมมองการใช้งาน พบว่า เครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนแต่ละประเภทมีวัตถุประสงค์ในการใช้งานได้ต่างกัน เครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนด้วยอากาศ (แบบครีปและท่อ) สามารถนำมาใช้กับเครื่องปรับอากาศและเครื่องลดความชื้น เครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนแบบแผ่นแบบเชื่อมติดกันสามารถนำมาใช้กับสื่อน้ำมัน เครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนแบบแผ่นชนิดปะเก็นสามารถนำมาใช้กับเครื่องทำความเย็นชนิดระบายความร้อนด้วยน้ำบริสุทธิ์ เครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนแบบเซลล์และท่อสามารถนำมาใช้กับอุปกรณ์ไฮดรอลิกและโรงงานเคมี เครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนแบบจุ่มสามารถนำมาใช้กับเครื่องทำความเย็นอุตสาหกรรมชนิดระบายความร้อนด้วยน้ำ และถังแจ็กเก็ตสามารถนำมาใช้กับกระบวนการผลิตอาหารและยา

ดังนั้น เครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนแบบแผ่นแบบเชื่อมติดกัน เครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนแบบแผ่นชนิดปะเก็น เครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนแบบเซลล์และท่อ เครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนแบบจุ่มและถังแจ็กเก็ต จึงไม่สามารถทดแทนเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนแบบครีปและท่อด้านอุปสงค์ได้

๕.๑.๒.๒ การทดแทนกันด้านอุปทาน (Supply Substitutability)

เมื่อพิจารณาการทดแทนกันด้านอุปทาน (Supply Substitutability) พบว่า เครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนแบบแผ่นแบบเชื่อมติดกัน เครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนแบบแผ่นชนิดปะเก็น และเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนแบบเซลล์และท่อ เป็นเครื่องที่แลกเปลี่ยนความร้อนระหว่างของไหลหนึ่งกับของไหลอื่น ๆ ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในรูปแบบของเครื่องทำความเย็นชนิดระบายความร้อน (Chillers) ซึ่งควบคุมอุณหภูมิของเครื่องจักรและอุปกรณ์ อย่างไรก็ตาม เครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนด้วยอากาศจะแลกเปลี่ยนความร้อนด้วยสารทำความเย็น (Refrigerant) กับอากาศ และเครื่องปรับอากาศใช้เครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนแบบครีปและท่อมาเพื่อควบคุมสภาพอากาศเนื่องจากขนาดที่เล็กและประสิทธิภาพที่ดี เป็นต้น นอกจากนี้ เครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนแบบจุ่มและถังแจ็กเก็ตใช้สำหรับงานอุตสาหกรรมและมีขนาดและโครงสร้างที่แตกต่างอย่างสิ้นเชิง และไม่สามารถนำมาใช้กับเครื่องปรับอากาศได้

ดังนั้น เครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนแบบแผ่นแบบเชื่อมติดกัน เครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนแบบแผ่นชนิดปะเก็น เครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนแบบเซลล์และท่อ เครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนแบบจุ่ม

และถึงแม้เกิด จึงไม่สามารถทดแทนเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนแบบครีบบและท่อด้านอุปทานได้ อย่างไรก็ตาม การผลิตเครื่องปรับอากาศและเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนแบบครีบบและท่อเป็นตลาดที่เกี่ยวข้องในตลาดเดียวกันในห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain)

ดังนั้น ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้อง คือ (๑) ตลาดเครื่องปรับอากาศ และ (๒) ตลาดเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนแบบครีบบและท่อ

๕.๒ ตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง (Relevant Geographic Market)

เมื่อพิจารณารูปแบบธุรกิจในตลาดเครื่องปรับอากาศ และตลาดเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนพบว่า ลูกค้าสามารถจัดหาผลิตภัณฑ์จากภายในประเทศและการนำเข้าจากต่างประเทศ ซึ่งหากมีความแตกต่างด้านราคา ผู้ผลิตและจำหน่ายในต่างประเทศสามารถตอบสนองต่อการขึ้นราคาของผลิตภัณฑ์ในประเทศได้ ทั้งนี้ เพื่อให้เหมาะสมกับการกำหนดขอบเขตตลาดในกรณีนี้ จึงพิจารณาตลาดเครื่องปรับอากาศ และตลาดเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อน ในระดับประเทศไทย

ดังนั้น ตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง คือ ประเทศไทย

จากการพิจารณากำหนดขอบเขตตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องและตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง เห็นควรกำหนดขอบเขตตลาด คือ (๑) ตลาดเครื่องปรับอากาศ ในระดับประเทศไทย และ (๒) ตลาดเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนแบบครีบบและท่อ ในระดับประเทศไทย

๖. ยอดเงินขาย

เพื่อตรวจสอบว่าการรวมธุรกิจในครั้งนี้เป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่งหรือไม่ จะพิจารณาจากยอดเงินขายของผู้ประกอบธุรกิจรายใดรายหนึ่งหรือของผู้ประกอบธุรกิจที่จะรวมธุรกิจในตลาดใดตลาดหนึ่งรวมกันตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

บริษัท ข. และบริษัท ข.๒ มีรายได้ในตลาดเครื่องปรับอากาศ ในระดับประเทศไทย ปี ๒๕๖๕ รวมกันจำนวน x,xxx,xxx,xxx บาท โดยเป็นรายได้ที่รวมกับบริษัทที่มีสถานะเสมือนเป็นหน่วยธุรกิจเดียวกันทั้งหมด และบริษัท ท. มีรายได้ในตลาดเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนแบบครีบบและท่อ ในระดับประเทศไทย ปี ๒๕๖๕ จำนวน xxx,xxx,xxx บาท

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณายอดเงินขายของตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจ พบว่า ตลาดเครื่องปรับอากาศ ในระดับประเทศไทย มียอดเงินขายเกินกว่าหนึ่งพันล้านบาท ซึ่งอาจเข้าข่ายเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง จึงต้องพิจารณาต่อไปว่าการรวมธุรกิจดังกล่าวเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้มีอำนาจเหนือตลาดหรือไม่ โดยการพิจารณาจากส่วนแบ่งตลาด ตามหลักเกณฑ์ในประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓

๗. ส่วนแบ่งตลาด

ในการพิจารณาว่า การรวมธุรกิจในกรณีนี้เป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้มีอำนาจเหนือตลาด ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓ จะพิจารณาจากยอดเงินขายในปีที่ผ่านมาและส่วนแบ่งตลาด ทั้งก่อนและหลังการรวมธุรกิจ รวมถึงผลรวมส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบธุรกิจ ๓ รายแรก (CR๓) ซึ่งพบว่า ในตลาดเครื่องปรับอากาศ ในระดับประเทศไทย ปี ๒๕๖๕ ก่อนการรวมธุรกิจ บริษัท ข. (ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ) และบริษัท ข.๒ (ผู้ประกอบธุรกิจที่มีสถานะเสมือนหน่วยธุรกิจเดียวกันกับผู้กระทำการรวมธุรกิจ) มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ ๐.๙๙ และ ๐.๙๙ ตามลำดับ ส่วนบริษัท ท. (ผู้ประกอบธุรกิจ

ที่ถูกรวมธุรกิจ) ไม่มีส่วนแบ่งตลาดในตลาดดังกล่าว และเมื่อพิจารณาผลรวมส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบธุรกิจ ๓ รายแรก (CR๓) เท่ากับร้อยละ ๗๔.๑๗ โดยภายหลังการรวมธุรกิจ ส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ และผลรวมส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบธุรกิจ ๓ รายแรก (CR๓) ไม่มีการเปลี่ยนแปลง ส่วนในตลาดเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนแบบครีบบและท่อ ในระดับประเทศไทย ปี ๒๕๖๕ ก่อนการรวมธุรกิจ บริษัท ท. (ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ) มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ x.xx บริษัท ช. (ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ) ไม่มีส่วนแบ่งตลาดในตลาดดังกล่าว และเมื่อพิจารณาผลรวมส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบธุรกิจ ๓ รายแรก (CR๓) เท่ากับร้อยละ ๕๘.๔๒ โดยภายหลังการรวมธุรกิจ ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจจะได้มาซึ่งส่วนแบ่งตลาดทั้งหมดของผู้ถูกรวมธุรกิจ และผลรวมส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบธุรกิจ ๓ รายแรก (CR๓) ไม่มีการเปลี่ยนแปลง

ข้อกฎหมาย

พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้ “ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รวมธุรกิจ” ประกอบประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๓ กำหนดว่า “การรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง หมายความว่า การรวมธุรกิจที่ยอดเงินขายของผู้ประกอบธุรกิจรายใดรายหนึ่งหรือของผู้ประกอบธุรกิจที่จะรวมธุรกิจในตลาดใดตลาดหนึ่งรวมกันตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป และไม่ก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด”

ประเด็นวินิจฉัย

การรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ช. และบริษัท ท. ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่ โดยมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยดังนี้

๑. ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ มีสถานะเป็นผู้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

๒. การรวมธุรกิจดังกล่าวมีลักษณะเป็นการรวมธุรกิจตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

๓. การรวมธุรกิจดังกล่าวเป็นการรวมธุรกิจเพื่อปรับโครงสร้างภายในของผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ หรือไม่

๔. การรวมธุรกิจดังกล่าวเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง หรือไม่

คำวินิจฉัย

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเป็นประการที่หนึ่ง คือ ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ มีสถานะเป็นผู้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่า บริษัท ข. และบริษัท ท. มีการจดทะเบียนจัดตั้งในประเทศไทยเพื่อประกอบธุรกิจในประเทศไทย เพื่อประกอบธุรกิจในประเทศไทย จึงถือเป็นผู้ประกอบธุรกิจ ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเป็นประการที่สอง คือ การรวมธุรกิจดังกล่าวมีลักษณะเป็นการรวมธุรกิจตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่า บริษัท ข. เข้าซื้อหุ้นสัดส่วนร้อยละ ๙๙.๙๙๙๘ ในบริษัท ท. ซึ่งถือเป็นการเข้าซื้อหรือได้มาซึ่งหุ้นที่มีสิทธิออกเสียง ณ สิ้นวันใดวันหนึ่ง เพิ่มขึ้นเกินกว่าร้อยละห้าสิบขึ้นไปของจำนวนสิทธิออกเสียงทั้งหมดของผู้ประกอบธุรกิจอื่น ตามข้อ ๔ (๒) ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาการเข้าซื้อสินทรัพย์หรือหุ้นเพื่อควบคุมนโยบาย การบริหารธุรกิจ การอำนวยการ หรือการจัดการที่เป็นการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงมีลักษณะเป็นการรวมธุรกิจ ตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ (๓) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเป็นประการที่สาม คือ การรวมธุรกิจดังกล่าวเป็นการรวมธุรกิจเพื่อปรับโครงสร้างภายในของผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ หรือไม่

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่า บริษัท ข. ไม่มีการถือหุ้นในบริษัท ท. และไม่ได้มีอำนาจควบคุมคะแนนเสียงส่วนใหญ่ในที่ประชุมผู้ถือหุ้น รวมถึงไม่ได้มีอำนาจควบคุมการแต่งตั้งหรือถอดถอนกรรมการตั้งแต่กึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมดในบริษัท ท. นอกจากนี้ บริษัท ข. และบริษัท ท. ไม่ได้อยู่ภายใต้บุคคลที่มีอำนาจสั่งการของผู้ประกอบธุรกิจรายเดียวกัน จึงสามารถสรุปได้ว่า บริษัท ข. และบริษัท ท. ไม่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ พ.ศ. ๒๕๖๑ ดังนั้น การรวมธุรกิจในกรณีนี้จึงไม่เป็นการรวมธุรกิจเพื่อปรับโครงสร้างภายในของผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเป็นประการที่สี่ คือ การรวมธุรกิจดังกล่าวเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง หรือไม่

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่า ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจในกรณีนี้ คือ (๑) ตลาดเครื่องปรับอากาศ ในระดับประเทศไทย และ (๒) ตลาดเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนแบบคริบและท่อ ในระดับประเทศไทย เนื่องจากทั้งสองตลาดเป็นตลาดที่มีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกันในห่วงโซ่อุปทานระหว่างผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ จึงพิจารณาได้ว่าการรวมธุรกิจดังกล่าวเป็นการรวมธุรกิจในแนวดิ่ง (Vertical Merger) โดยยอดขายในในตลาดเครื่องปรับอากาศในประเทศไทยของผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจเกินกว่าหนึ่งพันล้านบาท และตลาดเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนแบบคริบและท่อในประเทศไทยของผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจน้อยกว่าหนึ่งพันล้านบาท ต่อมาเมื่อพิจารณาส่วนแบ่งตลาดในตลาดที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจ พบว่า ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ ไม่ได้เป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ทั้งก่อนและหลังการรวมธุรกิจ เนื่องจากผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ ไม่ได้มีส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมาตั้งแต่ร้อยละห้าสิบขึ้นไป ตามข้อ ๓ (๑) ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓ อีกทั้งผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ ไม่ได้เป็นผู้ประกอบธุรกิจสามรายแรกที่มีส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมาตั้งแต่ร้อยละสิบห้าขึ้นไป ตามข้อ ๓ (๒) ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓ ซึ่งไม่เข้าข่ายเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ดังนั้น การรวมธุรกิจดังกล่าวจึงไม่ต้องได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขออนุญาตและการอนุญาตการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ช. และบริษัท ท. มียอดเงินขายในตลาดที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป ซึ่งเข้าองค์ประกอบการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ตามข้อ ๓ ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รวมธุรกิจ ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ทั้งนี้ กรณีดังกล่าวได้กระทำการรวมธุรกิจเมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๖ และได้แจ้งผลการรวมธุรกิจเมื่อวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๗ ซึ่งเป็นการแจ้งผลการรวมธุรกิจภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด

มติคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า มีมติเอกฉันท์รับทราบการแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ช. และบริษัท ท. ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

๑๔ มีนาคม ๒๕๖๗